ताभ्यां चावयोः परिचारिकेति पिण्डभागद्वयं दत्तं सुमित्रा प्राशितवती। ततश्च पुत्रद्वयं जनयिष्यति एवञ्चाभिसन्धाय चतुर इत्युक्तं नतु त्रीनिति। षूङ् प्राणिगर्भविमोचने खरतीत्यादिना विभाषितेट्॥ १३॥

निष्ठामित्यादि॥ कर्म्मणि निष्ठां निष्पत्तिं गते सति उदारवंश्या भ॰ स्तिस्रो राजपत्न्यः चतुरः शोभनपुत्रान् प्रसोतुं हुतशेषं प्राशुः। अश भोजने षूङ्ल प्रसवे तादर्थ्ये चतुम् वेमूदिदिति इम् पक्षे इमो ऽभावः। वंश्या इति ढघेकादिति भवार्थे ष्ण्यः तस्यानित्त्वान्नत्रिर्न ईप्। कर्म्मणि कीदृशे दानेन जातः सभ्यानां तोषो यत्र। डुदाञ्लिदाने ड्वितस्तज्जे इति त्रिमक् दद्दोध इति दत्। सभायां साधुः सभ्यः पूर्व्ववत् ष्ण्यः। विहित्रिमे विधानेन जाते पूर्व्ववत् त्रिमक् धाञोहिरिति हिः॥ १३॥

कौशल्ययासावि सुखेन रामः प्राक्केकयीतो भरतस्ततो ऽभूत्। प्रासोष्ट शत्रुघ्नमुदारचेष्टमेका सुमित्रा सह लक्ष्मणेन॥ १४॥

कौशल्यया॥ कोशलस्य राज्ञो ऽपत्यमिति वृद्धेत्कोशलाजादाञ्ञ्यङ्। यङश्चाप् कौशल्यया प्राक् प्रथमं असावि रामः जन्यतेस्म। षूङः कर्म्मणि लुङि चिणिरूपम् सुखेनेति प्रकृत्यादित्वात्तृतीया। महतां जन्मनि न काचिदपि पीडास्ति। तदनन्तरं ज॰म॰